

[Udenrigsministeren.]

tolden paa et Antal danske og græske Produkter, men Kravet om danske Toldindrømmelser frafaldtes efterhaanden under Forhandlingerne, saaledes at Konventionen ogsaa i toldmæssig Henseende har Karakteren af en ren Mestbegunstigelsesaftale. At Mestbegunstigelsen er det bærende Princip, kommer ogsaa til Udtryk i denne Overenskomst ved en almindelig Bestemmelse som den, jeg nævnte under Omtalen af den østrigske Traktat.

Denne dansk-græske Konvention falder i det store og hele sammen med de øvrige danske Handelsoverenskomster og indeholder i det væsentlige de samme Undtagelsesbestemmelser som den østrigske Traktat. Paa samme Maade som angaaende den østrigske Traktat oplyste jeg i et Møde i Marts d. A. det udenrigspolitiske Nævn om Forhandlingerne vedrørende nærværende Traktat og de fra dansk Side fremførte Synspunkter. Man havde fra Nævnets Side intet at bemærke hertil. I øvrigt skal jeg nævne, at den danske Regering i den Slutprotokol, der ogsaa er knyttet til denne Konvention, har forpligtet sig til at sikre Korender Ligebehandling med andre Rosiner, medens man til Gengæld har opnaaet Tilsagn fra græsk Side om Ligebehandling af Soyaolie, der er den vigtigste Post i vor Udførsel til Grækenland, med de vigtigste konkurrerende vegetabiliske Olier.

Da Ikrafttrædelsen af denne Konvention vil være ensbetydende med Tilvejebringelsen af en Ordning af vor Handels- og Skibsfartsforbindelse med Grækenland, tillader jeg mig at anbefale, at Forslaget om Rigsdagens Samtykke til denne Konvention ligeledes maa blive Genstand for velvillig Behandling.

Jensen Christensen: Som det fremgik af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, blev der i Foraaret 1928 før Rigsdagssamlingens Slutning givet det udenrigspolitiske Nævn Oplysninger om Indholdet af de to foreliggende Handelstraktater, Handelstraktaten mellem Danmark og Østrig og Handelstraktaten mellem Danmark og Grækenland. Der blev som ogsaa nævnt af den højtærede Udenrigsminister ikke fra Nævnets Side gjort Indvendinger mod de foreliggende Udkast til Handelstraktater, ligesom der heller ikke af noget enkelt Medlem blev stillet Krav om et nyt Nævns-møde, før disse Traktater kunde underskrives fra Ministeriets Side.

Begge Traktater bygger paa Mestbegunstigelsesprincippet og hører derfor til

den Traktattype, som jeg mener, at Danmark har størst Interesse i at afslutte. Efter den indgaaende Redegørelse, som den højtærede Udenrigsminister er fremkommet med vedrørende Traktaternes Indhold, finder jeg ingen Anledning til at fordybe mig i Enkelt-heder, men jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den under 6. April 1928 i Wien afsluttede Handelstraktat mellem Danmark og Østrig med dertil hørende Slutprotokol saavel som til den under 22. August 1928 i Berlin afsluttede Handels- og Skibsfarts-konvention mellem Danmark og Grækenland med dertil hørende Slutprotokol.

Bramsnæs: Jeg skal paa mit Partis Vegne give Tilslutning til de to Forslag, der foreligger. Jeg er glad ved, at det er lykkedes Udenrigsministeriet at faa disse Traktater i Havn, og jeg tror ikke, der vil blive nogen Vanskelighed ved at faa dem gennemført her i Rigsdagen. Imidlertid vil det maaske være praktisk at lade begge Handelstraktater passere et Udvalg til en ganske kort Behandling, saaledes at der kan blive Lejlighed til at stille særlige Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, hvad der maaske paa et enkelt Punkt kunde være Anledning til.

Det Forslag, der foreligger vedrørende Østrig, kaldes en Handelstraktat, det, der foreligger vedrørende Grækenland, kaldes en Handels- og Skibsfartskonvention. Det er mig i og for sig ikke muligt at se, hvad Grund der er til at opretholde en forskellig Betegnelse for saadanne internationale Overenskomster. Man kunde være tilbøjelig til at tro, at da Østrig ikke er en egentlig Søstat, indeholder Traktaten med dette Land ikke Regler om Skibsfart, men Østrig har jo Flodfart, og en Kendsgerning er det, at Overenskomsten indeholder ganske tilsvarende Udtalelser og Bestemmelser om Søfart, som den græske Traktat indeholder. Disse Bemærkninger skal naturligvis ikke forstaaes saaledes, at jeg mener, dette nu kan ændres, men hvad jeg gerne vil fremhæve, er, at jeg synes, Udenrigsministeriet burde bestræbe sig for at faa en ensartet Terminologi i saadanne internationale Traktater. Det forekommer mig, at Ordet „Handelstraktat“ efterhaanden har vundet en saa god og almindelig Klang og en saa almindelig Anvendelse, at det burde være det Ord, man anvender, naar man slutter saadanne Traktater. Her vil man paa Forhaand være tilbøjelig til at tro, at det drejer sig om ret forskellige Ting, men det gør det slet ikke, og naar det ikke gør det, forekommer